

Kilders grad av faglighet og vitenskapelighet

De kildene som kan brukes i en oppgave, kan ha ulik grad av faglighet og vitenskapelighet.

224

Kilder satt opp etter vitenskapelighet

1. Fagfellevurderte (*peer reviewed*) bøker eller artikler
2. Andre akademiske tekster, for eksempel lærebøker, oversiktsartikler
3. Allmenne faglige tekster, for eksempel debattbøker, monografier
4. Populærvitenskapelige artikler
5. Andre «hverdagstekster», for eksempel aviser, ukeblader, brosjyrer

At en artikkel er fagfellevurdert vil si at fagfolk innenfor emnet har gått nøye gjennom artikkelen og gått god for dens faglige kvalitet. Artikler i velrenommerte fagtidsskrifter er normalt alltid fagfellevurdert. Selvsagt kan også andre kilder enn de vitenskapelige inngå i oppgaver, men poenget er at de må brukes og vurderes ut fra sin faglige og vitenskapelige status. Populærvitenskapelige artikler i for eksempel *Kvinner og Klær* kan være OK som primærlitteratur, men ikke som sekundærlitteratur. Intervjuer med sitater av for eksempel forskere og forfattere kan imidlertid anses som et unntak.

Hvorfor bruke sekundærlitteratur?

Mens noen studenter bruker sekundærlitteratur for mye og for refererende, er det andre som er for uvillige til å bruke slik litteratur fordi de mener at det gjør dem uselvstendige. De har altså problemer med å trekke inn andres tekster i stedet for å si noe selv, slik de oppfatter det. I forbindelse med et kurs om bruk av primær- og sekundærlitteratur ba vi de cirka hundre deltakende studentene om å skrive ned hva de henholdsvis visste og var usikre på med hensyn til bruk av litteratur i oppgaver. Mange nevnte at de ikke hadde lyst å skrive på bakgrunn av sekundærlitteratur. La oss se på et eksempel:

... skal det brukes teori hentet fra andre i en oppgave? Teorien innenfor humaniora er jo strengt tatt ikke annet enn tanker folk har hatt; det er jo bare et trosspørsmål om man synes teorien er god eller dårlig. Man kan like gjerne argumentere selv. Eller er humaniora virkelig å gjøre seg dum og bare lære å lese og referere de «vise»? Hva er formålet med å støtte seg på en teori hvis teorien er feil?

Dette er et (forførende) synspunkt vi kjenner igjen fra mange samtaler med studenter, men det å bruke andres tekster er forutsetningen for å si noe selv, ikke alternativet til det. Selv om noe sekundærlitteratur kanskje kan reduseres til «tanker folk har hatt», kan vi ikke under noen omstendigheter erstatte